

Słowo wstępne

Prezentowany podwójny (39./40.) numer Logopedii jest wielkim sukcesem całego polskiego środowiska logopedycznego, a szczególnie Zarządu Głównego PTL. Nie ukrywam również głębokiej osobistej satysfakcji. Oto zdecydowaliśmy się na rozwiązanie niezwykle, które, jak mi się wydaje, stanowi precedens nie tylko na polskim, ale także światowym rynku wydawnictw naukowych. Jest to bowiem wydawnictwo o dwojakim rodzaju edycji: papierowej i elektronicznej, wydawane w dwu językach. Podwójny numer prezentowanego tomu będzie dodatkowo stanowić upamiętnienie zmian redakcyjnych. Papierowa edycja naszego czasopisma jest wydawana na dotychczasowych zasadach, z myślą o czytelnikach krajowych, którzy polubili książkową wersję Logopedii i korzystają z niej w pracy czy podczas nauki. Logopedia w wersji elektronicznej jest dostępna jedynie w języku angielskim, nieodpłatnie, na stronach PTL (www.logopedia.umcs.lublin.pl). Jest to wersja tożsama treściowo z wersją książkową, edytowana jednak bez działów zawierających recenzje i sprawozdania. Taki tryb edycji umożliwi korzystanie z dorobku polskiej myśli logopedycznej czytelnikom z zagranicy. Od początku procesu umiędzynarodawiania Logopedii, to jest od numerów 37. i 38., pojawiły się postulaty wydawania czasopisma tylko w języku angielskim. Jednak za bardziej korzystne uważamy wybrane przez nas rozwiązanie, które także doprowadziło do faktycznej międzynarodowej dostępności Logopedii.

Mija 200 lat od pierwszej polskiej publikacji dotyczącej logopedii, napisanej przez lekarza, Jana Siestrzyńskiego. Wyrazem ciągłego rozwoju tej nauki jest zarówno otwierający niniejszy numer Logopedii artykuł Stanisława Grabiasa, dotyczący ogólnej metodologii badań logopedycznych, jak i artykuły dotyczące oceny rozwoju i funkcjonowania językowego dzieci, postępowania w dysglosji i palatolalii (zwracam uwagę na wspomniane przykłady współpracy lekarzy i logopedów!), metod diagnozowania logopedycznego i prowadzenia badań w przypadkach afazji, demen-

cji, dyzartrii, zaburzeń pisania. We własnym artykule stawiam pytania o możliwości badania ogólnych zdolności językowych w kategoriach oceny pamięci tekstu. Mam nadzieję, że lektura wszystkich zamieszczonych materiałów będzie dla Państwa inspirująca.

Nasze przedsięwzięcie jest możliwe dzięki dotacji otrzymanej na ten cel z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu „Index Plus”. Serdecznie dziękuję tą drogą odpowiednim władzom za wsparcie.

Tomasz Woźniak